

NO. 46

VESTI IZ SLOVENIJE

15 BOGOSLOVCEV zaprtih v Ljubljani. — Iz Rima poročajo, da je tja pribežal slovenski duhovnik in poročal, da je v Ljubljani še vedno v zaporu 15 bogoslovcev. Oblasti so jih vta-knile v zapor samo radi tega, ker so vstopili v bogoslovje. V zaporu zahtevajo od njih izjavo, da izstopajo iz bogoslovja in se bodo posvetili drugemu pokli-cu. Poleg tega hočejo, da bi se zavezali, da bodo podpirali vlad-o. Nekaj mladeničev so izpu-stili, ker so podpisali tako izja-vo. Med njimi je eden podpisal tako izjavo zato, da je rešil svo-jo mater, ki jo je titovska oblast preganjala radi sina. Tudi nje-govo sestro so zaprli, da so izsi-ljili izjavo od brata. Titove obl-asti se pač poluzujejo vseh sred-stev v boju proti Cerkvi in ver-ski vzgoji.

PO CERKVAH so vohuni taj-ne policije. — Isti izbegli duho-vnik je povedal, da titovska taj-na policija še vedno nadzoruje in kontrolira vse cerkvene govo-re in poziva radi njih duhovni-ke pred sodišča, tudi če so govo-ri čisto verske vsebine. Da se proti temu zavarujejo, duhovni-ki govorijo v cerkvah samo po be-seđilu, ki je v naprej odobreno od škofije. Kljub temu ovadbe od duhovnikov ne prenehajo.

DUHOVNIKI v Osvobodilni ljudski fronti. — Agencije ju-goslovanske vlade in komunisti-čne partije Jugoslavije se zelo prizadevajo, da bi napravile čim globlji razdor med duhovščino in škofi na eni strani in med du-hovniki samimi na drugi strani. Maloštevilni duhovniki, ki sim-patizirajo s komunisti in sode-lujejo s titovskimi oblastmi so ustanovili sedaj Duhovniško Društvo Sv. Cirila in Metoda. To društvo deluje brez dovolje-nja svojih škofov. Namen dru-štva je čisto političen. Z njim hnočejo delati vtis kot da del duhovščine podpira komunisti-čno vladno v Jugoslaviji. Resni-ca je, da poleg treh duhovnikov,

ki so bili že pred vojno v Slove-niji znani komunisti, samo red-ko, ki duhovniki iz kakih osebnih razlogov in namenov pristopajo v imenovano društvo, dasi jih silijo k pristopu s policijskimi pretnjami in sekaturami. Tako je v to društvo pristopil Ivan Ivančič, duhovnik v Slovenskem Primorju, ki se je poročil. Dru-štvo podpira tudi štajerski du-hovnik Merc, ki je tudi prošil za dovoljenje za poroko. Duhovnike vabijo zastopniki vlade na pogo-ste sestanke. Udeležba pri teh sestankih je za vsakega obvezna. Na teh sestankih redno govori delegat vlade. Novo duhovniško društvo je začelo izdajati tudi svoje posebno glasilo "Nova pot." Ta list je dejansko nasled-nik lista Bilten, ki ga je bil Va-tikan obsodil in zapretel z iz-ključitvijo iz Cerkve za vse ti-ste duhovnike, ki so list podpi-rali. Obsodba Vatikana je imela velik učinek tako, da si izdaja-telji niso mogli pomagati dru-gače kot da so list ustavili in se-daj začeli izdajati nov list.

NOVI GROBOVI

Eli Perič

Ko je bil na obisku pri hče-ri v Mentor, O. je nenadoma zbolel in umrl Eli Perič, star 73 let, stanujoč na 1380 E. 47. St. Umrl je v nedeljo zvečer v bolnišnici v Painesville. Bil je vdovec. Zapuščala otroke: Mrs. Ana Dodash, Joseph, William, Eli, Mrs. Mary Kuhel, Mrs. Catherine Hoover, vnuke, brata Johna in sorodnike. Rojen je bil v Srbiji. V Ameriki je bil 45 let. Bil je član srbske jed-note. Uslužen je bil kot pek v Zalarjevi pekariji. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:45 iz Jos. Zele in sinovi pogrebne za-voda, 458 E. 152. St. v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in na Kalvarijo.

Anthony J. Bradish

V Lakeside bolnišnici je u-mrl Anthony J. Bradish, stan-jujoč na 15815 Corsica Ave. Bil je vdovec. Žena Katherine mu je umrla leta 1937. Tudi zapuščala hčere: Mrs. Kather-ine Sporec, Mrs. Mary Peru-sek, Mrs. Ann Braidich, Fran-cis, sina Josipa, 6 vnukov, ene-ga pravnuka in več sorodnikov. Rojen je bil v Brod Moravicah in v Ameriki 45 let. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:45 iz Jos. Zele in sinovi pogrebne za-voda, 458 E. 152. St. v cerkev sv. Jeronima ob 9:30 in na Kal-varijo.

George Braidich

Sinoči je umrl George Braid-ich, stanujoč na 14211 Wes-tropp Ave. Pogreb ima v oskr-bi Želetov pogrebni zavod na 152. cesti.

Poslanci hočejo Alasko za državo

Washington. — Poslanska zbornica je z večino odglasova-la, da postane teritorij Alasko 49. ameriška država. Predlog je zdaj v senatu. Enak predlog je vložen tudi za Havajsko oto-čje.

Boj proti najemniški postavi se obeta

Washington. — Poslanci obe-tajo, da bodo skušali odpraviti najemniško postavo. Vlada jo bo skušala obdržati, pa bodo poslanci menda močnejši.

Tri na dan

Torej premogari so se borili in stradali 9 mesecev, da so zdaj dobili 70 centov na dan več. Vask premogar je izgubil več kot \$1,000 na mezd v tem času. Koliko časa bo vzelo, da bo dobil tisto nazaj po 70 centov na dan?

John Lewis se je malo menil, če premogari stradajo s svoji-mi družinami. Njegova plača namreč znaša \$1,000 na TEDEN (!) in vse druge stroške z unijo ima plačane posebej.

Vsega skupaj je bilo brez dela na ukaz Lewisa 600,000 oseb v Ameriki. Niti predsednik Zed-držav nima moči, da bi kaj takega izpeljal. Pa pravijo: ubogi delavec v Ameriki, ki je suženj kapitala!

RELIFARJI BODO MORALI ZDAJ DE-LATI ZA MESTO

Mestna administracija v Cle-velandu se je namenila, da bo take osebe, ki so zmožne za delo in ki prejemale relif od mesta določila za razna mestna dela. Ti relifarji ne bodo vzeli nobene-mu mestnemu delavcu dela, ker bodo dodeljeni samo takim de-lom, ki so sicer potrebna, pa za-nje mesto nima denarja, da bi plačala redne delavce za taka dela.

Scasoma bo 1000 takih oseb na delu in sicer bodo delali po 4 dni v tednu, po 8 ur na dan.

Mesto ima zdaj 4,800 oseb na relifu. Od teh jih je najmanj 1000 sposobnih za kakšno delo. Kdor bo določen za delo in se ne bo zglasil, mu bo odtrgano od čeka, kolikor bi zaslužil pri mestnem delu. Relifni komisar Pokorny pravi, da bo dobil mest-no delo za moške in ženske. Ta-ko delajo v mnogih drugih me-stih, kot v New Yorku in dru-god.

Francoski komunisti so vprizorili stavko, da pokažejo svojo moč

Pariz. — Francoski prista-niški delavci, vodeni po komu-nistih, so vprizorili v soboto 24 ur trajajočo stavko v vseh pristaniščih v Franciji in Al-geriji. Hoteli so pokazati svo-jo moč vladi, če bo skušala do-biti orožje iz Amerike po At-lantskem paktu. Francoski komunisti so proti temu, ker je orožje namenjeno, da ustavi sovjetsko Rusijo, ako bi hote-la napasti zapadno Evropo.

V parlamentu so tudi komu-nisti izvedli pravcato pobuno v petek, ko je trajalo zaseda-nje vso noč in v soboto je bi-lo radi nemirov zasedanje par-lamenta prekinjeno, toda so ga pozneje zopet odprli.

Zbornica je hotela glasovati o predlogu, da se določi smrtna kazen za vsakega, ki bi sa-botiral dovoz ameriškega oro-žja. Tedaj so pa začeli komu-nisti poslanci razgrajati. — Nastal je pretep, pehanje sem in tje, zmerjanje in razbijanje.

Igralni stroji so v več dr-zavah prepovedani

Washington. — Čudne so ame-riške postave. V večini držav so igralni stroji prepovedani, toda vlada pobira vseeno davke od njih. Od vsakega igralnega stro-ja dobi \$100. Lansko leto je do-bila teh davkov za \$20,000,000.

V senat pride kmalu predlog, ki je naperjen proti komunistom

Predlog govori, da se komunisti in organizacije morajo registrirati

Washington. — Senatni juri-dični odsek je z 9 proti 1 glasu odobril predlog, ki je naperjen v celoti proti komunistom in pro-ti organizacijam, ki so usmerje-ne komunistično.

Predlog je vložil senator Mundt iz South Dakote in govo-ri:

1. Zahteva registracijo vseh ameriških komunistov ter regi-stracijo vseh uradnikov v komu-nističnih organizacijah. Pri re-gistraciji morajo povedati svoje prvo in drugo ime, če ga imajo.

2. Vložiti morajo pri vladi fi-nančno poročilo, kjer morajo navesti vse vire za dohodke, ki jih imajo reče organizacije ter tudi navesti, v kakšne svrhe je šel denar.

3. Vsa pisana in tiskana prop-aganda, ki jo komunisti pošlje-jo po pošti mora biti označena kot taka. Tudi radijske postaje morajo naznani, kdaj bo govo-ril komunist.

4. Noben komunist ne sme de-lati za vladno, ravno tako ne more noben komunist dobiti potnih listov za potovanje iz Zed. drž-av.

Predlog govori, da se prestop-ke gornjih točk kaznuje z globo \$2,000 do \$5,000 ter dve leti za-pora.

Ta predlog naravnost označu-je komuniste kot zaročnike, ki hočejo strmoglaviti ameriško vladno ter vzpostaviti diktaturo v tej deželi.

Avtor predlog pravi, da ta predlog ne bo kaznoval nikogar, če je komunist, ampak bo samo-omogočil, da bodo ljudje vedeli, kdo je komunist.

OGNJEGASEC JE PRINESEL IZ GOREČE HIŠE DOLIKO, PRAVA DEKLICA UMRLA

Oklahoma City. — Carolyn Thompson, stara 2 leti, je mrtva samo po čudnem naključju. Bi-la je sama v postelji, ko je začel goreti. Prihitela je požarna bramba in otrokova mati, ki je vpila, naj rešijo njeno hčerko, ki je v goreči hiši.

Ognjegasec Bob Coley je pla-nil v hišo in se plazil v gostem dimu do sobe, kjer je mislil, da je Carolyn. Res se je priplazil do postelje, tam otipal otroka zavitega v odejo in ga vzel v ro-ke. Otroče je milo zajčalo in ognjegasec je hitel iz hiše.

Ko je podal materi otroka, je pa ta v svojo grozo zapazila, da je ognjegasec rešil punčko ali "doliko," ki je bila skoro prav tako velika kot njen otrok in tu-di prav z otroškim glasom je za-ječala, če jo je kdo prijel v roke.

Ognjegasec je planil še enkrat v gorečo hišo in zdaj prinesel ven pravega otroka, ki se je pa med tem časom že zadušil.

ZDRAVNIK TRDI, DA JE BILA ŽENSKA MR-TVA PRED INJEKCIJO

Manchester, N. H. — Dr. Hermann Sander, ki se zagovar-ja pred sodnijo, obtožen od dr-žave, da je namenoma umo-ril bolnico Mrs. Borroto s tem, da ji je 4. dec. vbrizgal v žile zrak ter s tem pospešil njeno smrt. Mrs. Borroto je umirala za rakom in prvi zagovor je bil, da je pospešil njeno smrt za ne-kaj ur namenoma, da bi ji pri-lhranil trpljenje.

Državni tožilec ga obtožuje, da je bil to navaden umor in da ni imel nobene pravice umo-riti bolnice, najsi je tudi zapisa-na smrti.

Včeraj je bil poklican k pri-čevanju sam obtoženec, ki je iz-javil, da je bila Mrs. Borroto že mrtva, ko ji je vbrizgal zrak. To ve gotovo, je rekel, ker ji ži-la ni utripala. Ne ve pa razla-gati, je izjavil zdravnik, kaj ga je gnalo k temu, da je to storil.

Doktor je tudi izpovedal, da je študiral v Monakovem na Nemškem od 1932 do 1934. Obravnava traja že enajst dni in mnogo prič je bilo že klicanih. Skoro vse priče pripovedujejo vse najboljše o zdravniku. Več tisoč dolarjev so še nabrali za njegovo obrambo.

Iz raznih naselbin

KLEIN, Mont. — Po dolgi bo-lezni je 11. feb. umrl Peter Jel-lar, star 72 let, doma iz Zadra-ke, fara Spodnje Duple, Gorenj-sko, v Ameriki 50 let. Zapuščala Mary, hčer, štiri sinove in tri vnuke, v starem kraju pa se stro.

HASBROUCK HEIGHTS, N. J. — Dne 16. feb. je tukaj umrla Hanna Primozich, rojena Korskica, stara 72 let, doma iz Ljubljane. Zapuščala moža Fran-ka, tri sinove in hčer Helen, po-ročena Lampson v Los Angelesu, Cal.

ke. Otroče je milo zajčalo in ognjegasec je hitel iz hiše.

Ko je podal materi otroka, je pa ta v svojo grozo zapazila, da je ognjegasec rešil punčko ali "doliko," ki je bila skoro prav tako velika kot njen otrok in tu-di prav z otroškim glasom je za-ječala, če jo je kdo prijel v roke.

Ognjegasec je planil še enkrat v gorečo hišo in zdaj prinesel ven pravega otroka, ki se je pa med tem časom že zadušil.

Večjega reveža ga ni, kot je kmet v Titovini

Bivši slovenski industrijalec, ki sedaj živi v Švici, piše v me-secu februarju:

"V Jugoslaviji je vsak dan težje življenje, pomanjkanje vsega in mnogo družin je primo-ranih jesti v menzi. Vsak dan morajo matere kljub gospodinj-stvu, vsaj pol dneva delati v to-varnah. Vsi, ki hočejo, da dobe živilske nakaznice morajo delati, pa najsi bodo mladi ali stari. Upokojenci morajo zapustiti stan-ovanja v mestu in se preseliti na deželo. Nakazila za obledo in obutev dobe le tisti, ki delajo. Poleg tega pa zamore po tej na-kaznici dobiti le oni predpisano, ako se izkaže, da je napravil 50 "udarniških" ur brezplačno. Lju-dje so obupani in znana gospa, katera je bila pred kratkim v Ljubljani, poroča, da so v mestu sami tuji ljudje in skrajno sla-bo oblečeni.

Industrijalizacija baje do-bro napreduje, vendar stoje no-ve stavbe mnogokrat nedovrše-ne ker ni raznega materiala za inštalacijo.

Švicarski listi pišejo, da pri-manjkuje Jugoslaviji deviz. Kot se piše, leži mnogo za Jugoslavi-jo določenega blaga na švicarski meji in čaka, da Jugoslavija od-pre akreditivne. Brez kritja švi-carska industrija ničesar ne do-bavi. Da Jugoslaviji primanj-kuje švicarskih frankov se vidi tudi iz tega, da švica kot odškod-nino za podržavljeno lastnino v Jugoslaviji še do danes ni preje-la prvega obroka, čeravno se je država zavezala vsako leto sko-zi deset let plačati vsoto 7,500,- 600 frankov na ta račun. Baje je do sedaj plačala komaj 3½ milijona. Pogodbe se delajo, drži pa jih nihče ne!

Kmetje so skrajno nezadovolj-ni radi namerjene uvedbe kol-hozov. Živino, katero so redili, morajo večji del oddati državi po predpisani ceni, za ta denar pa ne morejo ničesar kupiti. Za-to je razumljivo, da nimajo in-teresa skrbeti za to, da pomnože število živine, bodisi goveje ali pa svinj. Glavno, da ima vsak za sebe. To pa zopet ne gre me-rodajnim činiteljem v račun in zato se kmete kaznuje ali pa pošlje na prisilno delo.

Poizvedovalni kotiček

Zaje Stane, Mass House, Abernaut, Aberdare, North Wales, Great Britain, bi rad zvel-dal za naslove sledečih: Škerl Mi-cil, Škerl Pavla, Škerl Angelica, Naglič Anica in Cunder Mari-ja. Rad bi z njimi stopil v pi-semsko vez. Naj se zgajajo na gornji naslov.

Komunisti v Angliji niso dobili nobenega mandata

Washington. — Kakor znano, komunisti v Angliji pri zadnjih volitvah niso dobili nobenega mandata. Tudi tisti zagovorni-ki komunizma, ki so bili poprej izvoljeni na listah angleške delav-ske stranke, in jih je ta stran-ka izključila iz svojih vrst, so pri zadnjih volitvah vsi propa-dli.

Voditelj angleških komunistov Pollit, je v volilnih govorih obe-tal, da bo komunistična stranka Anglije odklanjala Atlantski pakt, nastopila proti produkciji atomskih bomb in skušala dose-či sporazum s sovjetsko vladno.

Jugoslovanski komunisti na-povedujejo pri volitvah v marcu popolno zmago. Zanesljive ve-sti iz Jugoslavije pa trdijo, da bi tudi tam komunisti propadli, če bi dovolili svobodo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Dr. Sv. Vida št. 25 KSKJ—

Nocoj ob 7:30 se vrši redna seja v zborovalni dvorani šole sv. Vida.

Velik požar—

Sinoči je pogorelo poslopje Lombardo Co. na Woodland Ave. in 11. cesta. Tukaj je bi-la trgovina na debelo in poslo-pje je bilo v 5 nadstropij. Po-klicanih je bilo 23 požarnih bramb, ki poslopja niso mogle rešiti, pač pa so ogenj omejile.

Pozdrav iz Floride—

Iz Fort Pierce, Florida, po-zdravljajo: Ciril Kunstel in žena Mary ter Mrs. Mary Bur-deck iz Detroita.

Osma obletnica—

V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pok. Antona Jerak v spomin 8. obletnice njegove smrti.

Važna seja nocoj—

Nocoj ob 7:30 bo važna seja podružnice št. 14 SZZ. Vršila se bo v navadnih prostorih. Po-seji bo prigrizek in godovanje.

Izredna seja—

Jutri zvečer ob 8 bo izredna seja podružnice št. 15 SZZ. Se-ja bo v SND na 80. cesti.

Sv. Ana št. 4 vabi—

Jutri večer ob 7:30 bo seja društva sv. Anje št. 4 SDZ. Vršila se bo v navadnih prostori-h.

Prva obletnica—

V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Mary Strojina v spomin prve obletnice njene smrti.

Vaja za Pasijon—

Nocoj in jutri večer ob 7 bo vaja za Pasijon. Vaja bo vse-lej na odru SND. Priidejo naj vsi igralci.

Euclid Rifle klub—

Nocoj ob 8 bo seja Euclid Rifle kluba in sicer v Sloven-skem domu na Holmes Ave. Priidejo naj po možnosti vsi člani.

Maša za 30-dnevno—

Jutri ob 9 bo darovana v cer-kvi sv. Vida maša za pok. Louis Bavec ob priliki 30-dnev-nice njegove smrti.

Seja in predavanje—

Nocoj ob 8:30 je važna seja društva sv. Imena fare sv. Vi-da. Po seji bo predaval o vsak-danjem predmetu, — Vremenu — Mr. William Tomc, ki je vesčak v tej stroki. Sledijo vprašanje in odgovori. Vsakdo je vabljen, ki se zanima za dru-štvo.

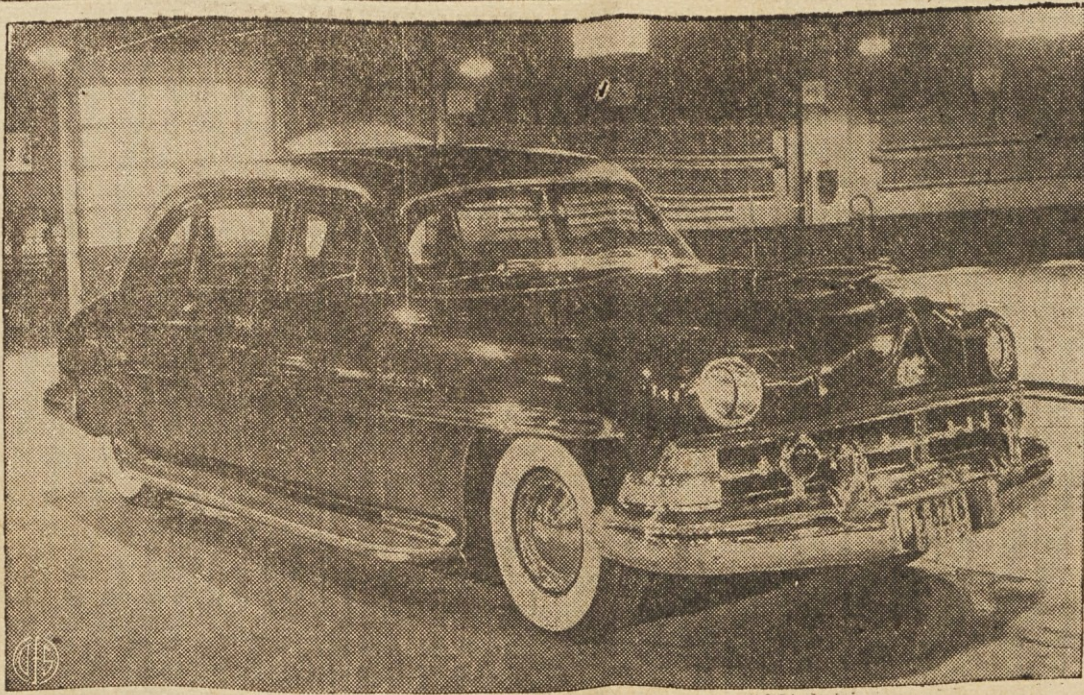
Tožba je na vrsti, da se ustavi bingo v Clevelandu

Pred sodnijo je tožba, da se v Clevelandu ustavi bingo ig-re. Tožba trdi, da je igra v nasprotju z državnimi posta-vami. Zdjaj daje mesto licen-co za bingo igre, če gre nekaj dobička v dobrodelne namene.

V Clevelandu je 40 prostoro-rov, kjer igrajo bingo in ni-kjer ne dobijo dobrodelne us-tanove več kot 3 odstotke, dru-go gre vse v zasebne žepke. Bin-go igre, ki jih igrajo redno vsak dan ponekod, prinesejo na leto do 10 milijonov dolar-jev.

Prebivalstvo v Kanadi narašča

Ottawa. — Kanada je stopila v leto 1950 z 13,728,000 prebi-valstva. V zadnjih 6 mesech 1949 je naraslo število prebi-valstva za 149,000.

Avto za predsednika. — Predsednik Truman je dobil novo Lincoln limuzino, ki je pr-va izmed desetih, ki so naročene za Belo hišo. So te limuzine posebnega izdelka, tako ima vsaka zunaj obkrajne deske, kjer lahko stoje tajni policisti, ki so predsedniku za stražo, in znotraj pa so delane tako, da imajo dovolj prostora, da bo gospoda tudi v visokih ci-lindrih komodno sedela.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

MARCH 1950	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 46 Tues., March 7, 1950

Sovjetska zveza ogroža našo eksistenco

General Carl Spatz, poveljnik ameriških letalskih sil v zadnji svetovni vojni, objavlja v "News Week" sledeči članek:

Bridke izkušnje nam dokazujejo, da silna vojaška mašina v rokah diktatorja, pomeni vojno. Naši odgovorni voditelji nam zdaj povedo, da maršal Stalin in Politburo posedujeta zdaj tako mašino. Vzemite ti dve dejstvi skupaj, pa morate narediti zaključek, da proti miru Zedinjenih držav zdaj največja nevarnost izza dni Berlin-Rim-Tokio osišča.

W. Stuart Symington, tajnik za letalstvo, je nedavno objavil sledeče neprijetne fakte: (1) Rusija ima danes večjo in silnejšo armado kot so skupne armade Zed. držav in njihovih zaveznikov. (2) Ona ima letalsko silo, ki prekaša skoraj v vseh kategorijah letalsko silo Zed. držav, in ta ruska letalska sila od meseca do meseca narašča. (3) Sovjetska zveza ima največjo flotilo podmornic na svetu, in tudi ta flotila stalno narašča. Tajnik letalstva je nato dodal, da nimajo Zedinjene države nobene "gotove obrambe" proti nadnemu napadu, kakršen napad Sovjeti danes lahko izvedejo, ko imajo atomsko bombo in vsa sredstva za prenašanje ali prevažanje teh bomb.

"Ako hočejo sovjetski voditelji res mir, čemu gradijo potem svoje oborožene sile do tako ogromnih proporcij?" vprašuje letalski tajnik.

Na to vprašanje je dvoje možnih odgovorov: da se Sovjeti boje napada od strani Zedinjenih držav, ki so danes edina dežela, ki bi bila zmožna takšne agresivnosti, ali pa da se sami pripravljajo na to agresivnost.

Toda sovjetski voditelji vedo, če so res tako dobro informirani, kakor bi se moglo soditi po njihovi realistik, da so, da je agresija od strani Zedinjenih držav nemogoča. Oni vedo, da so Zedinjene države in njihovi zavezniki po drugi svetovni vojni reducirali svoje vojaške naprave z demoralizujočo naglico.

Res je, da smo bili do nedavna edini posestniki atomske bombe in da je utegnil biti iskren Politburoja upravičen. Toda Baruchov načrt je vseboval takšen predlog, da se mi iznebimo tega nevarnega orožja oziroma, da se to orožje spravi pod učinkovito kontrolo vsega sveta. Torej v očigled tega rekorda se ne more smatrati, da je vedno naraščajoča sila sovjetske armade posledica tega strahu.

Zato preostaja samo še druga domneva, da je cilj Sovjetske zveze — obvladanje sveta s pomočjo groženj, ali pa z dejansko vojaško silo! Edino vprašanje, ki še preostane, je: kdaj bodo Sovjeti spravili to silo v pogon.

V tem pogledu je zelo poučljiva zgodovina Nemčije pred izbruhom druge svetovne vojne. Hitler je ustvaril ogromno vojaško mašino, prav tako kakor so jo zgradili in jo še gradijo Sovjeti. Izdelovanje modernega orožja — tankov, letal in drugih vojnihih strojev je spravil Hitler na bazo masne produkcije. Ogromen del produktivne sile in zmoglosti nemškega naroda je Hitler odvedil k produktivnosti vojaške mašine, njenega vzdrževanja in operiranja. In ker se je ves čas zavedal, da postanejo moderna orožja zaradi neprestanih novih iznajdb in izboljšav kmalu zastarela, je udaril, preden bi mu mogla ta zastarelost škodovati.

Vojna mašina, ki jo gradijo Sovjeti, pa polaga veliko večja bremena na rusko ekonomijo, kot jo je polagala Hitlerjeva graditev na nemško ekonomijo. Izdelovanje sovjetskih letal zavzema ogromen delež sovjetske produktivne podjetnosti. Sovjetija zgradi po več tisoč letal na leto. Kar se tiče številčnosti moštva in tankov, je Sovjetska zveza že v vojni pripravljeno. Kar se pa tiče letal, podmornic in atomskih bomb, pa Sovjetska zveza po vsej priliki ni še popolnoma pripravljena.

Poglavito vprašanje je zdaj: Kdaj bo sovjetska zveza pripravljena v vseh teh oddelkih in panogah in kdaj bodo njeni voditelji zaključili, da grozi vsemu njihovem izdelanemu orožju zastarelost. Na podlagi kalkuliranih računov lahko domnevamo, da nam je dana le še kratka doba oddiha — recimo dve leti, morda tri.

Kako se bomo zoperstavili tej nevarnosti mi sami in z nami vred ves ostali svobodni svet? Idealen odgovor na to bi bil: ustvarjenje silne mednarodne policijske sile z omejeno svetovno vlado v tej ali oni obliki. Toda praktičen odgovor pa je samo v izrabi vseh naših učinkovitih in neizčrpnih virov za naše lastno in vseh naših vojaških zaveznikov ekonomsko in vojaško ojačenje.

Ptiči enega perja

Te dni se je zvedelo, da je pretekli mesec odšla iz Londona delegacija angleških komunistov v Kitajsko ter da je potovala preko Prage. Ali so to delegaciji kitajski komunisti povabili, ali so šli tovariši tja na svojo lastno iniciativo, ni znano. Poizvedovalna in obveščevalna služba naznanja, da bodo ti angleški komunisti delovali kot svetovalci kitajskih komunistov in njihovih odnošajev z zapadom, zlasti z upravljanjem njihove propagande. Delegaciji načeluje Douglas Springhall, organizator angleške komunistične partije.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Kdor misli, da smo bili lani ali predlanskim v nevarnosti nove svetovne vojne in da je ta bojazen zdaj splahnela, naj začne prebrati ameriške časopise ali pa poslušajo radio in videl bo, da se grdo moti. Zadnje čase je namreč več pisanja o neposredni vojni nevarnosti kakor kdaj poprej. Celotni časopisi, ki so se še lani vlačili optimizmu, danes okrito priznavajo, da so izgledi za mir slabši kot kdaj prej izza vojne.

Glavni vzrok tiči seveda v dejstvu, da imajo tudi Sovjeti atomsko bombo in pa mrzlično oboroževanje Sovjetske zveze v vseh področjih, na suhem, na morju, pod vodo in v zraku. — "Miroljubni" Sovjeti (kakor so jih do pred nekaj meseci v ek-stazi proletarske ljubezni in občudovanja imenovali tudi naši sopotniški listi, zlasti Gardnova Prosveta in clevelandska Enakopravnost) porabljajo 25 odstotkov vseh narodnih dohodkov (65 milijard dolarjev) za oboroževanje in njihova današnja oborožena sila šteje 2 milijona 600 tisoč vojakov, 125 infanterijskih in paratrupskih divizij, 30 tankovskih divizij, 9 tisoč bojnih letal, 8 tisoč transportnih in drugačnih letal, 127 bojnih ladij in 270 podmornic najmodernejšega tipa. Na drugi strani ima "po vojni hlepeča" Amerika v armadi samo 640 tisoč mož, 9 infanterijskih in paratrupskih divizij, 1 (eno!) tankovsko divizijo, 3,300 bojnih in 5,600 transportnih in drugih letal, 74 podmornic in 164 bojnih ladij; vsi naši stroški oboroževanja predstavljajo samo 6 (šest) odstotkov celotnih narodnih dohodkov (222 milijard). Torej nas Sovjeti s svojo oboroženo silo daleč daleč prekašajo v vseh orožjih in edincih razen v bojnih ladjah, kjer še uživamo premoč, in potrošijo za oboroževanje štirikrat več kot Združene države, katerih letni narodni dohodki (produkcija in trgovina) znašajo več kot trikrat toliko kot sovjetski. Da ne zabijajo Sovjeti teh ogromnih milijard v topove, tanke, bojna letala, podmornice in milijonske armade zato, da bi priredili parado, kadar se omoči recimo Višinskijeve hči, pri kateri se baje ženi neki Kitajec, bo menda jasno trdi največjemu tepcu. (Sopotniki so seveda izzvati).

Spričo tega je povsem naravno, da obstoja bojazen, da se Sovjeti pripravljajo, da v ugodnem trenutku planejo na Ameriko in ji zadajo smrtni udarec, dokler je vojaško šibkejša od njih. Tako gledajo na položaj v Washingtonu; tako ga presojajo drugod po svetu. V teh razmerah je pričakovati, da zvezne oblasti, predvsem F. B. I. čedalje bolj gledajo na prste vsem ljudem in organizacijam, o katerih obstoja sum, da bi v slučaju vojne s Sovjeti utegnili igrati enako vlogo kot Hitlerjeve pete kolone v minulih vojni in da so pripravljeni, vsak hip napraviti te ljudi in organizacije neškodljive. Na žalost so tudi med nami posamezniki, organizacije, ustanove in listi, ki so — in ne po krivici! — na črni listi F. B. I. Izza spora med Titom in Kominformom so se voditelji teh organizacij sicer ckenili samo Tita, toda zvezne oblasti predobro vedo, da je komunist vedno komunist in kot tak nevaren, pa naj mu pove-ljuje ta maršal ali oni generali-sim; in če pride do vojne, bodo v tavnike ali varno VSE, o katerih vedo ali samo sumijo, da so komunisti ali komunistični sim-patičarji, titovski ali stalinovski. In to ne pomeni samo komunističnih in sopotniških kapitanov, temveč tudi člane organizacij in naročnike časopisov,

kateri ti kapitani vodijo in urejujejo!

Pričanje pittsburskega "komunista" Matthew Cvetiča, zapupnega agenta F. B. I. pred kongresnim odsekom dokazuje, da drži FBI v evidenci VSE komunistične in sopotniške kapitane pa tudi korporale in prostake, da se tako izrazim, ki delujejo med različnimi narodnostmi po deželi. In če naši tako imenovani naprednjaki, — namreč preprosto ljudstvo včlanjeno v organizacije, ki imajo opravka s Sansom in naročeno na liste, katere urejujejo ali komunisti ali pa sopotniki, ne želijo priti v slučaju izrednih razmer v hudo zagato in neprimliko, bodo morali škrbeti, da se v njihovih organizacijah zatre komunistični vpliv (pa naj bo to titovske ali drugačne vrste). Drugače se utegne zgoditi, da jim bo nekega dne hudo žal, zakaj če pride do takšnih izrednih razmer, bodo zvezne oblasti udarile bliskovito in brezobzirno in zadetih bo tudi mnogo nedolžnih. Zdaj imajo še čas, toda ura je pozna — nemara mnogo poznejša kakor se zdi meni in njim.

Milan Medvešek je med drugim odkril v Jugoslaviji pomankanje toaletnega popirja za rabo na straniščih. Kaj ne prihajajo več tja Prosveta, Proletarec in Enakopravnost?

Mimogrede vprašano, ali so Kuhlju in Medvešku pokazali tudi z bodečo žico obdana "delavska taborišča" po Bosni, Srbiji, Hrvaški in Sloveniji, kjer "poboljšujejo" nezadovoljne državljane na enak način kakor Stalinova MKVD (tajna policija) svojih dvajset milijonov sovjetskih sužnjev? Pa grobove tistih deset tisoč slovenskih domobrancev, izdanih v Vetrinju po Angležih, ki so bili poklani, postreljani in pobiti v Kočevskem Rogu in drugod? Pa tiste zaslisevalne celice brez oken v zaporih Udbe (stara Ozn), kjer človeka postavijo pred slepečo luč pred belo steno in mu rahljajo živce, dokler se mu ne razkrojijo in "prizna" vse, kar hočejo njegovi inkvizitorji, prav VSE in natančno tako kakor na Madžarskem, Bolgarskem, v Romuniji, Čehoslovaški, Poljski in Sovjetiji sami? Točno poročilo o teh in podobnih fazah "osvoboditve" bi nedvomno zelo zanimalo tudi njune čitatelje.

Tudi clevelandski France Česen spada med tiste apologetike Titove strahovlade, ki skušajo opravičiti njegovo diktaturo med drugim s trditvijo, da je vzel tudi Ameriki sto in petdeset let, preden je razvila svojo industrijo in gospodarstvo na današnje visoki življenski standard. Kar ljubi tovariši pri tem "pozabijo" pripomniti, je pa to, da je Amerika vse to dosegla brez Gestapa ali Ozne, brez masakrov po vzorcu Kočevskega Roga, Katynskega gozda ali Hitlerjevih krematorijev, brez strahovlade vsemojne "partije", brez ubijanja človeškega duha in teptanja njegovih najosnovnejših pravic in človeškega dostojanstva in da je baš zato dosegla svojo današnjo veličino.

Nof sed.

Pa še nekaj. Ali so Milanu in Mirku pokazali, ko sta bila (po Milanovem lastnem priznanju) gosta Titovega režima, ki jima je plačal vožnjo in hrano in jerperje — ali se jima pokazali vse tiste krasne, razkošno opremljene vile, dvorce in palače, ki so bile nekoč last članov kraljeve družine in drugih takih "revežev", s katerih se danes šopiri hostarski maršal; pa obširna lovišča v Sloveniji, na

Hrvatskem in drugod, katerih se je polastil na enak način; pa bogata veleposestva, katerih pridelki gredo za vzdrževanje Titovega "dvora", kjer ni glavni problem zagotavljanje pasov kakor med ljudstvom, temveč pokanje šivov čez trebuh in stegna; in maršalovo garderobo s stotinami krasnih uniform iz najfinejšega blaga, od katerih ena stane več kakor kunje in cape sto njegovih podanikov? — Njune čitatelje bi nedvomno veselilo, če bi jih potolažila, da sicer narod strda in hodi v capah, da pa njegovemu proletarskemu maršalskemu veličanstvu ni absolutno nobene sile, hvale vsem tistim "ta koristnim" na najvišjih mesetih v Moskvi, Londonu in Washingtonu. Thank you.

Matthew Cvetičeva trditev, da je bilo l. 1947 izvoljenih v eksekutivno Sansa 7 dobrostojećih komunistov, je v resnici zanimiva. Saj eksekutiva ni imela dosti več članov.

Sosed Miha pravi, da zdaj pač lahko vsak cepec razume, zakaj sta na primer člana Sansove eksekutive Ivan Boštjančič in Frank Cetinski iz Detroita nasprotovala predlogu, da bi Sans poslal "opazovalce" na obisk v Titovino. Ameriška komunistična "partija" je na Stalinovi žnorce. "In napredne sive mase se ne bodo moge več izgovarjati, da ne vedo, kdo piše in urejuje njihove liste in kdo vodi njihovega slavnega Sansa. Zdaj smo si vsi na jasnem — tudi oni."

Ali ste slišali, da je slavni direktorij tiskovne družbe Enakopravnost pod predsedstvom gospoda policijskega prosekutorja sklenil likvidirati komunistični vpliv pri zarjavi de-vici E. in izdati, uredniku Boštjančiču potni list tja za železni zastor? Niste? Tudi midva s sosedom Mihom nisva slišala nič takega. To bi bila "kapitulacija pred reakcijo" — in dober "progresivec", ka-li, kapitulira samo pred rdečimi generalisimi in maršali.

Peter Kopriva.

Oj hišica očetova, Bog živi te!

Sredi pisanih poljan, na položnem gričku med zelenim drevjem se beli drobna hišica. Slamata streha, ob roboh že oguljena, začrnel dimnik, vegasti zidovi, svetla okenska, v katerih cveto fuksije in se odraža sinje nebo in odbijajo zlati sončni žarki, — to je moj rojstni domek. Za njim se razprostira vinograd; vinska trta se bobotno košati in ovija ob kolih, med zelenim listjem se svetijo grozdne jagode kot biseri. Mogočni oreh se naslanja skora-j na beli zid, sočne hruške padajo ob najrahljši sapici prav pred prag.

V beli hišici sredi dehtečega zelenja mi je tekla zibelka. Preprosta je bila, lesena, a vendar ne bom nikdar pozabil tistih lepih mladostnih dni, ki sem jih preživela pod rojstno streho. Bili so polni sonca in radosti, nedolžnega veselja in petja. Z grozdniimi jagodami, v katerih je skrita vsa o-pojna moč poletnega sonca in mehka toplota jesenskih dni, sem pila veselje in razigranost; z biserno čisto vodo iz gozdne studenčice sem pila skrivnostno šepetanje naših doma-čih logov, da je bila moja duša že v najnežnejših letih prepo-jena z neizrečeno ljubeznijo do rodne zemlje, da je bilo srce navezano na vsako drevesce, na vsak grmiček ob potu, da je bila vsaka moja misel in vsak diih le zate — o domovina!

Vsak dan znova sem jo ob-čudovala, v sončnem sijju in ob

jutranji zori, v snežnem mete-žu in v gromu in blisku. Vedno se mi je zdela lepa in krasna.

Ko smo se pozneje preselili v belo mesto, kjer je bilo toli-ko lepih stvari in razkošja, sem često mislila na skromno rojstno hišico sredi gor; ko pa je bilo hrepenenje preveliko, sem odvihrala s kolesom v 3 ure oddaljeno domačo vasico in z vzdihom olajšanja sedla v prijetno senco pred hišo; oči so mi pa vzplavale do sinjega obzorja, preko dolin in gora, prekaj vse naše mile slovenske zemlje in dušo mi je napolnil ponos, da sem lahko hčerka tega malega, a slavnega sloven-skega naroda. To zemljo so ob-delovali že davni naši praded-je, tod so naše prababice učile otroke ljubiti Boga in moli-ti v dragem materinskem jeziku, tu so mladenke in mlade-niči rajali pod lipami in pre-pevali mile slovenske pesmice, tod je bival naš rod že vekove. Kolikokrat je že bila naša rod-na zemlja posvečena s krvjo, posvečena in namočena z ne-dolžno krvjo naših prednikov, da je nato še lepše vzcvetela, nčdila in vzgojila narodu zve-zte sinove. Kdo je ne bi ljube-lil, kdo je ne bi čuval kot naj-dražji zaklad?

O, kako srečna sem bila ta-krat pod rojstnim krovom, ko je pod oknom prepeval čriček in se je na vaši glasilo ubrano fantovsko petje. — A mladost ne stoji, temveč stopa z dolgi-mi koraki naprej, — in če hitiš za njo, hoteč jo prositi, naj ti malo podaljša, sončna leta, — postaneš star in dnevi otroško-sti so mimo.

Ko pa človek odraste, mu po-stanejo stene rojstnega doma pretesne. Čuti se kot ptič, ki je zaprt v kletki. Na široko za-mahne s perutmi in odleti v ši-rni svet okušat njegove dobre

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

Mevzar je nasel na lažni propa-gandi ter se vrnil iz svobodne tujine v zasužnjeno domovino. Že na meji so mu Titovci vse pobrali, pa se je vzlic temu bli-žal z veseljem rodni hišici, kjer ga je čakalo novo presenečenje. Srečal je odurnega partizana, ki se je pred vrati ošabno po-trkal na prsi, rekoč, da on zdaj tukaj gospodari. Tudi pri kra-jnem odboru so potrdili, da povratnik nima doma nič opravi-ti. Proseč pomoči in nasve-ta je izvedel, da je njegov nek-danji prijatelj danes zelo viso-ka osebnost ter ima besedo na odločilnem mestu. Zaprotil ga je, naj mu vrnejo domačijo, po-delovano po očetu. Prijatelj je prošnjo hladno odklonil z raz-logom, da je posestvo oddano v uporabo najbolj zasluženemu partizanu. Pač pa mu bo pre-skrbel iz prijaznosti kako bolj-šo službo. "Treba nam je mno-go zanesljivih ravnateljev, up-raviteljev in kurjih delegatov," je važno našteval. "Izpraznje-na so mesta z mesečnimi pre-jemki do 20 tisoč dinarjev."

"Preprost delavec sem," je menil Mevzar, "kam bom s toli-ko denarjem! Kake dva do tri tisoč dinarjev bi mi kar zado-stovalo."

"Hm, kočljiva zadeva!" Ve-ljak se je počelhljal za ušesi. — "Za taka mesta mora imeti pro-silec posebno strokovno izobraz-bo."

Zabavnik je prišel iz Ljublja-ne z novico, da bodo v Titovini po državnozbornskih volitvah za-prli vsa gledališča in uklinili vse pev-ske zборе. — "Ni mogoče!" so ugovarjali neverni Tomaži. "Povsem naravno," je trdil in dokazala da se kaj drugega sploh ne more zgoditi. Zakaj vsi igralci in pevci bodo oddali svoje glasove za Tita.

in vabe. Marsikateri se jih dni in vroče želi vrniti.

A hišica očetova molče čaka, da se bodo izgubljeni otroci spet vrnili. Čaka z ranjenim, a upolnolnim srcem. In ko se ot-rok naveliča vseh dobrot, ko se mu stoži po črnem domačem kruhu in se vrne, se hišica o-gene v svatovsko obleko, vsa je bela in svetla in obzarjena z zlatimi sončnimi žarki. Izgub-ljenega sina spet objame slad-ki diih rodne grude, zelenje in cvetje, in tedaj šele čuti, kako-lepo je doma!

Dokler živiš pod rodno stre-ho, ne poznaš skrbi in bridko-sti. Starši te čuvajo, čuva te dom v mehkem naročju. Do o-četove hišice ne morejo mrzli vetrovi, tčd ne pade slana. Son-ce materine ljubezni, toplota očetove skrbne roke, odbijata vsako strupeno sapo, ki bi mo-gla mladi sadiki škodovati. Ko pa odrasteš in zapustiš dom, je vse drugače, vse težje. Življe-nje se prične s kalnimi valovi zaganjati ob tvojo pot, da se ti čisto zdi, kot da ni izhoda. Pa s trdno voljo vse gre! Često nas spomin na očetovo hišico obvaruje raznih nevarnosti, ki bi nas sicer podrla. Samo za hi-pe pogledaš v skrito srčno kamrico, kjer imaš zaprte naj-dražje — mladostne spomine, in že je vse jasnejše in svetlej-še. Nebo se razvedri; zvezde zasijejo na njem, drobne bož-je lučke, žive priče božje vse-mogočnosti in neskončne lju-bezni. Jolanka.

ČE VERJAMETE AL' PA NE

Nerga s Kurjih beder je bila jako sitna in nadležna ženica. Celo domaćega župnika se je lo-tila ter ga nadlegovala z razni-mi vprašanji. Nekoč ji je padlo v glavo, da ji mora župnik raz-odeti, če bo zveličana ali bo po-gubljena. Menda je hotela imeti kar cel afidavit v tem, da bi ga pokazala, kadar bo odsumela na oni svet.

Župnik je bil nevoljen, ker ga sitno ženišče nadleguje s takimi rečmi. Pa ker je vedel, da ji mora nekaj reči sicer se je ne bo rešil, ji je rekel, naj odpre usta. Na zelo široko naj jih od-pre, ji je rekel. Žena je poslušno zazajala in župnik ji je pogledal v usta, pa izjavil, da pride prav gotovo v nebesa, še kar gorka. Nikamor drugam kot v nebesa, ji je zagotovil in je bil celo pri-prvaljen, da bi ji dal črno na belem, če ravno zahteva in ne verjame drugače.

Nerga s Kurjih beder pa ni bila kar tako, da bi verjela vsaki besedi. Hotela je imeti doka-ze, pa take, ki se jih lahko otip-lje.

"Kako pa to veste, da bom?" je hotela vedeti, ker ji ni šlo v glavo, da bi župnik to izpričal iz njenih ust.

"Zato," ji je zatrdil župnik, "ker stoji nekje zapisano: In vrženi bodo v strašno temo, kjer je jok in škripanje z zobmi! Ker pa vi nimate zob in ne morete škripati, zato vas v pekel ne bo do marali. Ste kar brez skrbi, mati."

Satri Čopec je sedel pri Bona-ču pri pivavcu. Z Bonačem sta imela važne razgovore. Čopec je bil trden kmet in se ni prav nič poznalo, če je stopil včasih čez cesto k Bonaču na četrty pivavcu, ali pa na kos prešuta, kadar so ga pri Bonaču imeli.

"Veš," je važno pripomnil Čo-peč krmčmarju, "saj nisem izbiri-čen človek, ampak je že tako, da mesa brez hrena ne morem, pa ne morem. Brez hrena pa ne, svinjine že ne."

"Vidiš," je povzel Bonač, na-vihan kakor je bil, "pri meni je pa ravno narobe, jaz pa hrena brez mesa ne morem, brez mesa mi ne gre."

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Vabilo

Slovenska skupina v Batawi priredi dne 10. marca ob 8:30 zvečer v tukajšnji Bata dvorani

Slovenski večer

s pevskim in telovadnim programom. Vljudno prosimo vse Slovence iz okolice, še prav posebno pa iz Toronto, da nas podprejo z udeležbo, kajti naša narodna skupina v Batawi je majhna.

Slovenska pevska in športna skupina v Batawi.

Za hip smo šli pogledal v Kanado

(Nadaljevanje)

Pri Hajdinjakovih so nanesli na mizo celo goro telesnih dobrih del, ponižni romarji smo pa posedli pod tisto goro in se je z vso vsmo lotili. Kaj bom opisoval, kaj vse se je treslo na mizi pred našo ofenzivo. Saj si lahko predstavljate, kar premore dobra in premožna slovenska družina mora na mizo v postrežbo milim gostom. To se pravi, mi sami smo se šli za mile in dobrodošle, če so nas pa tako prijazno sprejeli. Dobri Prekmurci imajo tudi tak običaj kot naši Slovenci, da domače ženstvo ne prisede k mizi. Samo na mizo nosi in sili: pa kaj ne boste več? Seveda, pri nas ne znamo tako kot pri drugih. Potem mora pa gost povedati pravo besedo, da nikjer in nikoli ne tako, kot ravno pri njih.

Tudi pri Hajdinjakovih se domače ženstvo ni prikazalo drugače kot kadar so prinesle novo zalogo. Se reče, saj so morale dve ali tri pridno nositi, da so nas sproti zalagale.

Kajti mi smo se lotili, kakor se to spodobi in če je še tako okusno napravljeno kot znajo Hajdinjakova mama in njih hčerka.

Najprej nas je pozdravila pristna slovenska juha z rezanci. Prosim, da ne bo kdo napačno razumel, če rečem rezanci. Na Menišiji se pravi rezanci tistemu, ki zrežemo za krave in vole, tistemu pa, kar pravijo izobraženi ljudje rezanci, pravimo na Menišiji: lizanci. Pravilno je, bi rekel, rezanci, ker se jih zreže. Kaj vem, kje so naši Meniševci pobrali besedo: lizanci. Saj se jih ne liže. Pri nas na Menišiji smo jih imeli samo enkrat na leto, to je bilo ob žegnjanju, v Ameriki pa vselej, kadar se gospodinja zljubi, da jih napravi. Je velika razlika, kako jih napravi ena in kako druga. Mnogo boljši so, ako jih gospodinja nareže prav natančno, da so kot dolge svilene nitke. Posebno Primorke jih znajo fine narezati. Če bi jih rezal jaz, bi bili vsaj po pol cele široki.

Torej pri Hajdinjakovih smo jih dobili take, kot moramo biti napravljeni in zrezani

po vseh paragrafih kuharske umetnosti.

Naš Jimmy, ki bo doma imel je sedel med menoj in Micko. Ga vedno tako posadiva, če smo kje v gosteh. Tako lahko paziva nanj in ga po potrebi sujava z nogo, kadar stori kaj napake. V letih, ko sva ga tako dobro zdržirala, da ni treba nobenega ustnega svarila. Sinek s čeljem v njegov šinek vse pove, kako se je treba taki mladi gospodi obnašati pri mizi, če nismo doma.

Pa se je Jimmy obrnil do mene in mi šepnil: "Ata, ali moramo župo po dvakrat?" — Moram povedati, da ti pamti v Ameriki ne vedo, kaj je dobro. Dočim bi jaz najraje živel ob sami župi, vam je ameriški otrok skoraj ne pokusi. Marsikateri kroznik fine juhe so mi že naši otroci požrli, ker je žena zastran njih raje skunala kaj drugega kot pa juho. Samo stejke bi pa porčopse. Zato menda tudi pri nas nimamo tolikokrat juhe kot bi jo, če bi si z Micko sama zase kuhala. Ampak kadar ne morem več strpeti in izprosim juho, tudi Jimmy parkrat dregne vanjo. Joj, če bi jo moral vzeti po dvakrat! Božjast bi ga zlomila, streptal bi in kaj vem kaj še vse.

Zato ni čudno, če se je na smrt prestrašil, ko smo mlatali pri Hajdinjakovih in če bo moral dvakrat. Prvega pol kroznika je pospravil zastran olike, ampak da bi pa še enkrat, nak, tisto pa ne.

"Saj ne bo treba po dvakrat," sem mu šepnil nazaj. "Boš pa še čikico in drugo, če boš mogel."

"Onadva čez mizo sta že vsak po dvakrat," je namignil čez mizo, kjer sta sodelovala Bah in Seban. Naš, ki bo doma imel, je dobil tedaj prvo naznanilo v šinek, kar je pomenilo toliko kot — tiho! Samo še enkrat je prišlo tako, da se ni mogel premagati. To je bilo takrat, ko sem si jaz že v tretje pomagal do juhe. Takrat je izrekel samo besedo — "Daddy!" Izrekel je pa to besedo v takem tonu, kot se začne svarilo človeku, ki je na tem, da bo nehoti stopil na cesti pred avto. Ampak Hajdinjakova mama so prinesli že drugi tolikšno skledo tiste imenitne juhe, da sem rekel sam pri sebi: pa magari če me raznese, enkrat bom še zajel! Je vse zastoj, take juhe ne dobite niti iz cesarske kuhinje. Napraviti jo zna prava slovenska kuharica, pa je fertig.

Ko sem se enkrat na vse strani dobro podpri, sem začel siliti domov. Prej nisem hotel nič reči. Kaj bom lačen vozil po svetu, vas vprašam. Domače in vsi drugi pa: da ne še, da se bomo še malo pomenili. Silil sem jih, naj bi se peljali z nami, pa se bomo po poti tako lepo razgovarjali, da nikoli tega. Že na drugo uro popoldne je šlo, mi pa še 300 milj od doma in zunaj vreme edino za race pripravno. In sem zmagal, da so nas nazadnje le izpustili. Lepo smo se zahvalili domačim za tako gostoljubno postrežbo, se poslovili od prijaznega dr. Kolariča, od naše pridne Anice Dolnečeve, od porednega Baha in postrežljivega Sebanca in od vseh. Se obojestransko obljuba, da se bomo še videli in odpeljali smo se v dež proti Clevelandu. Saj bi bili radi še ostali med prijaznimi rojaki,

Slovenec in Slovenkam v Kanadi sporočamo, da lahko naroče novi roman, ki je pravkar izšel izpod peresa Ivana Jonteza — "JUTRO BREZ SONCA" — pri gdč. Anici Dolnečevi, Ontario Hospital, New Toronto, Ont.

Pri nji lahko tudi naročite Koledar Svobodne Slovenije za leto 1950.

Naj ne bo Slovenca in Slovenke, ki ne bi imela teh dveh resnično lepih knjig.

pa je že tako na svetu, da vsakega kliče dolžnost drugam. Vožnja proti domu je bila dvorvstna. To se pravi, nekaj časa je bilo lepo, nekaj časa nas je pa pralo. Najhujše je bilo do Buffalo. Ko smo pa tam obrnili zapadno proti Clevelandu, je pa samo včasih kanila kakšna kapljica.

Domov smo se pripeljali ob devetih zvečer, torej dovolj zgodaj, da smo se čez noč dobro odpočili za delo v ponedeljek jutraj. Pa brez vsake nesreče, niti en csnik se nam ni snel. Prijetno je bilo, samo vse prekratko. No, saj bomo še šli obiskat Toronto, to pa prav gotovo!

Dopisi in drugo

Versko in kulturno delovanje v Torontu

Toronto, Ont. — Po dolgem času molka je zopet pravilno, da se zopet kdo oglasi iz Toronta. Poskušal bom nekoliko opisati naše življenje v kanadskem Clevelandu — Torontu. Gotovo bodo brali ta dopis v našem kanadskem koticu "Ameriške domovine" še s posebnim veseljem vsi naši bratje in sestre razkropljeni po širni Kanadi. Saj prihaja ta članek iz Toronta, iz mesta kjer živi največ Slovencev v Kanadi. Seveda če primerjamo število Slovencev tu v Torontu s številom Slovencev v Clevelandu, nas je tu le majhna peščica. Čeprav nas ni tu dosti, smo že pokazali sicer skromne vendar pa že lepe uspeh, bodisi v verskem kakor tudi v kulturnem življenju. S svojim verskim, kulturnim in družabnim življenjem, si hočemo vsaj nekoliko nadomestiti tisto življenje, katerega smo bili navajeni v naši dragi domovini.

V verskem oziru kar po očetovsko skrbim za nas naš požrtvovalni dušni pastir, preč. g. dr. Kolarič. Njegova je zasluga, da je naše versko življenje ostalo na tako lepi višini.

V italijanski cerkvi Karmelske Matere Božje imamo vsako nedeljo službo božjo s pridigo. Že od Božiča naprej, z velikim zanimanjem poslušamo ob nedeljah globoko zasnovane dr. Kolaričeve pridige o sv. Očenašju. Udeležba pri slovenski sv. maši je zelo velika, k tje sv. maši prihaja tudi mnogo Staroslovencev. Pri sv. maši poje naše lepe cerkvene pesmi pevski zbor pod vodstvom g. Naceta Križmana.

Koliko pomeni poslušanje božje besede v materinem jeziku zna ceniti tisti, ki v hladni tujini ni imel eno leto ali pa še več prilike poslušati božje besede v lepem slovenskem jeziku.

Tu v Torontu smo začeli izda-

jati verski listič, ki je sicer majhen in skromen po obliki, vendar pa ima plemeniti namen. Ta list ima namen duhovno družiti vse Slovence, ki žive v Kanadi in zlasti prinašati božjo besedo tistim Slovincem kateri nimajo prilike poslušati nedeljske pridige v materinem jeziku. Prav zato si je ta mali verski listič nadel ime "Božja beseda," ki pove, da hoče prinašati v naša srca le božjo besedo, ki nam je v novim in nam tudi razmerah zelo potrebna. Pridno segajmo po "Božji besedi" in se tako krepimo s duhovno hrano, ki nam je tako silno potrebna v današnjem materialističnem svetu. Pa tudi po verskem listu "Duhovno življenje," ki ga izdajajo naši bratje v Argentini, pridno segajmo. Ta list nam je lahko v ponos s svojo globoko in bogato vsebino.

Fantje in moške si bogatimo svoje duhovno obzorje z mesečnimi sestanki društva najsv. Imena. S skromnimi začetki je pričelo društvo delovati, pa se vedno več in zajema v svoje duhovno okrilje vedno več moških in fantov. Oklenimo se vsi tega verskega društva in odvrzimo vse stare predsodke katere smo nekateri imeli glede verskih društev v domovini. Moške in fantje najsv. Imena imamo tudi vsako drugo nedeljo v mesecu skupno sv. obhajilo. Žene in dekleta imajo tudi svojo versko organizacijo z imenom "Marijina kongregacija."

Od Tihe do Cvetne nedelje bomo imeli vsak večer ob 8 uri v cerkvi Karmelske Matere Božje skupno duhovno obnovno. Med vsako pridigo bo tudi prilika za sveto spoved. Govorila hosta dr. Kolarič in dr. Pajk.

Pričeli smo resno misliti na zidavo dvorane in cerkve v Torontu. Marsikdo si misli, da je to neizpeljivo, če gleda iz našega stališča. Pa ni tako. Mnogo težjih nalog so se naši predniki v zgodovini lotili, pa so jih tudi izpeljali, pa še v mnogo težjih okoliščinah. Res je za to delo potrebno močne volje in žilave vztrajnosti katero so v toliki meri posedovali naši dedje. Tu di mi hodimo po njihovih stopnjah, ter pokažimo tudi tukaj v tujini, kaj zmore slovenski človek v strjenosti in v močni medsebojni povezanosti.

Na kulturnem polju smo se začeli tudi udeleževati. Vsak mesec imamo zvečer v cerkveni dvorani Lurške Matere Božje prosvetni večer. Dvorano nam da vedno brezplačno na razpolago župnik dr. Mickle. Na prvem prosvetnem večeru je imel predavanje č. g. dr. Kolarič z naslovom "Krščansko pojmovanje zakona in njegovih dolžnosti."

Na drugem prosvetnem večeru je imel predavanje č. g. Vukšinič. Tema predavanja je bila "Vzgoja volje." Na tretjem prosvetnem večeru je imel predavanje g. Gyorkoš o "vzgoji otrok v zakonu." Na sporedu prosvetnih večerov so bile tudi recitacije, petje in deklamacije. Zadnji prosvetni večer pa je bil posvečen našemu velikemu misijonarju Frideriku Baragi. Gospodična Majda Justin nam je podala kratek življenjski pregled Friderika Barage. — Gdč. Anica Novine in gdč. Anica Naglič sta imeli deklamaciji z naslovom "Krščansko občestvo," in "Naš svetniški Baraga." G. ing. Opara je imel recitacijo "Baraga naš učitelj za življenje." Misijonska sestra Marija Maršič je imela zanimivo predavanje o svojem misijonskem delovanju kot misijonska sestra v Čautungu na Kitajskem.

Ona se je tam devet let udeleževala kot katehistinja in bolničarka. Želimo si jo zopet slišati. Spored prosvetnega večera sta poživila dva glasbena komada, vijolina in klavir. Vijolino je igral g. akademik Roman Kramarič, klavir pa gdč. Elizabeth Hajdinjak.

12. februarja se je vršil pevski koncert pod vodstvom g. Naceta Križmana. Pevski koncert je bil zelo dobro obiskan. To je znamenje, da si takih prireditev še želimo. Na tem pevskem koncertu je bilo tudi zelo veliko število staronaseljencev.

V soboto 25. februarja se je vršila igra "Župnik iz cvetočega vinograda." Režiral in vodil jo je g. Stanko Brunšek.

V nedeljo 26. februarja je pel slovenski pevski zbor pod vodstvom č. g. Mirka Renerja na radijski postaji CJBC v Torontu. Zbor je pel ob 3. uri popoldne s 15 minutnim programom.

Lep pozdrav vsemu uredništvu Ameriške Domovine, kakor tudi vsem Slovincem v Kanadi in Združenih državah.

Rudy.

Prav lušno je bilo na svatbi

Lethbridge, Alta. — Ker večkrat čitam v Ameriški Domovini novice iz Kanade in širnega sveta, sem se tudi jaz namenil, da napišem par vrstic iz našega kraja.

Tukaj sta 18. februarja stopila pred oltar in si obljubila vedno zvestobo mnogim poznana iz begunskega taborišča Spittaj ob Dravi kot cerkvena pevca Ludvig Pahulje in Danica Petrič. Želim jima obilo božjega blagoslova v novem stanu. Priznati moram, da smo se imeli na svatbi zelo letno. Pojedina in veselje je bilo v Poljski dvorani. Vsa hvala za okusen prigrizek gre kuharicam Ciki in Angelci in seveda tudi našemu Janezu, ki nam je tako pridno prinašal na mizo različna okrepčila. Z godbo pa sta nas zabavala brata Hribar zelo ubrano in poskočno tako, da nam je vsem skupaj čas vse prehitro minil. Prav lepo število Slovencev nas je bilo zbranih na tej svatbi, kjer je bilo navzočih tudi par starih slovenskih naseljencev. Ta lepi večer mi bo ostal dolgo v spominu.

Drugače pa nam poteka življenje tukaj v Alberti kar po stari navadi. Kar nas je novih naseljenecv nas večino čaka zopet sladkorna pesa na spomlad, da zopet plunemo v roke in hajd z motiko na rami nadnjo. Ob nedeljah pa se snidemo pri maši in po svetem opravilu pa zberemo pred cerkvijo, da se kaj pogovorimo in obujamo stare spomine. K sklepu vse slovenske rojake po širnem svetu in vse čitatelje Ameriške Domovine.

Begunec Janez.

Hvaležen sem za obiske in tolažbo

Malvern, Ont. — Sporočam vam, da sem sedaj zopet doma in se uredništvu prav lepo zahvaljujem za dosedanje pošiljanje lista v bolnišnico. Marsikatero popoldne mi je bilo skrajšano v branju priljubljenih Ameriške Domovine. Čigava je "pogrunčacija", da sem list dobival v bolnišnico, ne vem. Naj bo kdor hoče, Bog naj mu povrne! Potrebno se mi zdi, da se ob priliki zahvalim vsem, ki so me v času boleznih obiskovali v bolnišnici. Zlasti naj moja srčna zahvala velja č. g. dr. Kolariču, mami-dobrotnici ge. Hajdinjakovi in njenemu soprogu ter g. Franku Mišiču za tako pogoste obiske, zlasti ob večerih, ki so v bolnišnici drugače tako dolgi. Da, res je, v nesreči se spozna pravega prijatelja. Hvala vam!

V času, ko sem bil v bolnišnici, se mi je nabralo mnogo

pošte in marsikdo se gotovo čudi, da ne dobi odgovora. Naj me ima sedaj za zgovorjenega. Vsem bom pa počasi in po vrsti odgovoril. Saj nekaj tako kaže, da bom kmalu zopet sposoben za "ta velik promet."

Končno naj še omenim, da je v poročilu "Za hip smo šli pogledat v Kanado" nekaj pomote. Tam piše, da sva z Micko pila dvanajstkrat bratovščino. To pa ni res. Pila sva jo le enajstkrat. Torej, jo imava pravico še enkrat. In to brez dovoljenja starega. Z našo sem pa že tudi naredil sporazum. Torej Micka, ob priliki še en cmok . .

Ljube A.

Zormanove poezije

Novonaseljencem v Združenih državah in Kanadi, ki še ne poznajo poezije Ivana Zormanove, pesnika ameriških Slovencev, naznarmamo, da imamo v zalogi omejeno število izvodov njegovih zadnjih dveh in najboljših pesniških zbirk "Pota ljubezni" in "Iz Novega sveta". Obe knjigi sta tiskani na luksuznem papirju, v platno vezani in krasno opremljeni, kakor se spodobi za tako lepe globoke pesmi kakor so njegove. Samo prislunite njegovi poeziji v zaključnih kiticah njegove pesmi "Izseljenec":

Zdaj mu odpeva dvojce domovin in med obema se mu tre življenje, k obema vabi, kliče hrepence — v obeh je zemlje sin brez korenin. A naj nestalna, trudna misel roma, hlepi zdaj onstran, zdaj tostran morja, bedi spomin ob mladi sliki doma, kot večna luč svetlika v dnu srca.

Pesmi kot gornja so zaslužile pesniku Zormanu naziv pesnika ameriške Slovenije, kajti tako, kakor on, nikdo ne pozna ameriškega Slovencev in njegove duše. Knjigi sta po dva dolarja, po pošti 25c več. Obe knjigi po pošti \$4.25. Skupaj z romanom "Jutro brez sonca" \$7.25, v Kanado \$7.50. Denar z naročilom.

Triglav Publishing, 1107 E. 74 St., Cleveland 3, Ohio.

— Časnikarska agencija Reuters v Angliji je lansko leto — (1949) obhajala stoletnico obstanika.

All
may help
through your
RED CROSS

Give Now!

DELO DOBIJO

Mesar dobi delo

Dober mesar dobi takoj delo; mora biti trezen in stalen; dobra plača in prilika za napredovanje. Kogar zanima naj pusti svoj naslov v upravi tega lista.

(47)

MALI OGLASI

Stanovanje v najem

V najem se da stanovanje 5 opremljenih sob mirni družini. Dobi tudi garažo, če želi. Zglašite se na 833 E. 156. St.

POZOR, SLOVENCI!

Za vse informacije, kar se tiče nasejevanja v Kanado, pošiljanje denarja ali paketov v stari kraj državljanstvo, potne vize in liste parobrodne vozne listke ali za avljon se obrnite z vso zanesljivostjo na

EUROPA PUBLIC SERVICE BUREAU

lastnik: DR. ALEKSANDER GRIN, bivši advokat iz Belgrade
630 YONGE STREET TORONTO, CANADA

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

Tel. HE 1-4148

CLEVELAND 3, OHIO

POŠILJAMO:

Denar v Jugoslavijo, Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je zajemčena.

PRODAJAMO:

Karte za prekomorske kraje in nazaj po originalnih cenah. Imamo zastopstvo tudi za vse glavne avijonske družbe.

American Express travel čelke in denarne nakaznice za uporabo v naših državah. Jugoslovanske znamke in denar.

Zaboje za pošiljanje blaga ali živil v staro domovino. Če želite, nabavi tudi določeno blago za v pakete trrdka sama.

PREVZEMAMO:

Zavitke od rojakov in jih točno odpremljamo na naslovnike.

SPREJEMAMO:

Naročila za moko in druge že pripravljene zavitke kakor tudi za streptomycin preko družb ADRIATIC, EXPRESS, DOBROVOLJNI ODBOR za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo, Nemčijo in druge države.

POMAGAMO:

Pri nabavi potniških dokumentov; nudimo pomoč potnikom.

SODELUJEMO:

Pri ureditvi raznih starokrajskih in tudi begunskih zaved.

OPRAVLJAMO:

NOTARSKES posle. Rojaki v Kanadi in drugih deželah lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše trrdke.

Za nadaljna pojasnila PIŠITE, PRIDITE, KLIČITE zanesljivo in dobro znano trrdko

AUGUST KOLLANDER

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

To je bil upor, ki se je zdelo, da ga hoče cestno kamjenje samo, upor, ki je vzrastle v spominu: njegovo pričakovano srečanje z Jeanom. Ta je bil že tri dni v Parizu, kamor je prišel brez groša, shujšan in oslavljen od mrzlice, ki ga je zadržala v neki bruseljski bolnici dva meseca čni. Ko je našel stotnika Ravaud-a, bivšega stotnika pri

Kaj pa je ostalo Mauriceu jasno v spominu: njegovo nepričakovano srečanje z Jeanom. Ta je bil že tri dni v Parizu, kamor je prišel brez groša, shujšan in oslavljen od mrzlice, ki ga je zadržala v neki bruseljski bolnici dva meseca čni. Ko je našel stotnika Ravaud-a, bivšega stotnika pri

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA IN SKRBNEGA OČETA

Anton Kozel

ki je zaspal v Gospodu dne 7. marca 1948

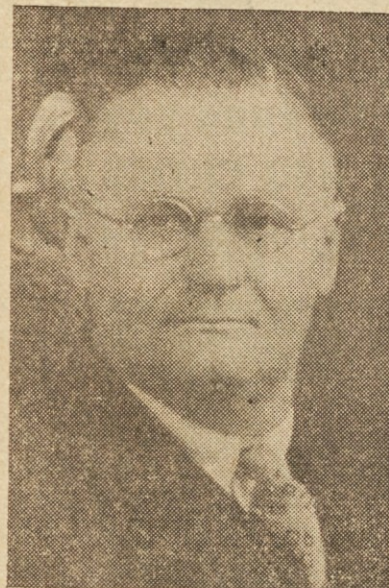
Preljubi soprog in dragi oče, ali je res že to mogoče, da že dve leti je minilo, odkar počivaš pod zemljo

Sladko spavaj v tistem grobu, rešen trpljenja in skrbi, preljubi soprog in dragi oče, spavaj v grobu zdaj sladko.

Večni Bog Ti daj plačilo, ko svetu si že dal slovo, dragi soprog in skrbni oče spavaj v grobu zdaj sladko.

Tvoji žalujoči:

MARY KOZEL, soproga
JEAN JAKOPIĆ, FRANCES BELL
in ANNA MACKS, hčere
ZETJE, VNUKI in VNUKINJE
Cleveland, Ohio, 7. marca 1950.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA DOBREGA IN NEPOZABNEGA OČETA

John Brinšek

ki se je za vedno poslovil od nas 7. marca 1948

Sladko snivaj v grobu tam, pri Bogu pa izprosi nam, da vidimo se nad zvezdami, v kraju večnega mira.

Žalujoči ostali:

MARY, PAULINE DOLGAN
in OLGA MALNAR, hčere

Cleveland, O., 7. marca 1950.

106. polku, se je dal takoj zapisati v novostavljeno kompanijo 124. polka, ki je je Ravaud poveljeval. Zopet je oblekel svojo korporalsko uniformo in tisti večer, ko je s svojim odredkom pravkar kot zadnji zapustil Princa Evgena vojašnico, da dospe na levi breg, kjer naj bi se po danih ukazih združila vsa armada, ki je na bulvarju Saint-Martin cel val množice ustavil njegovo moštvo. Kričali so in govorili o tem, da bi jih razorožili. On je odgovoril z največjo pokojnostjo, da naj ga pišejo v uho, vse te reči da njega ne brigajo, ker hoče enostavno izvršiti svoje povelje in ker noče nikomur nič žalega. Toda začul se je krík presenečenja: Maurice se je bil približal, vrgel se mu okrog vratu in ga bratovsko poljubil.

"Kaj, ti si!... Sestra mi je pisala. Davi sem hotel poprašati po tebi na vojaških uradih!"

Jeanove oči so se skalile v debelih solzah radosti.

"Ah, ubogi mali, kako vesel sem, da te zopet vidim... Tudi jaz sem te iskal; a kje te naj dobim v tem preklicanem velikem mestu?"

Množica je renčala še vedno, in Maurice se je okrenil nazaj.

"Državljani, pustite me vendar govoriti z njim! Vrli ljudje so, jabčim vam zanje!"

Prijel je prijatelja za roke in dejal s tišjim glasom:

"Kaj ne, da ostanem z nami?"

Na Jeanovem obrazu se je izrazilo globoko začudenje.

"Z vami? Kako to?"

Nato gaje nekaj hipov poslušal, kako se je razburjal proti vladi in proti armadi, spominjal ga prestanega trpljenja in razlagal, da bodo zdaj vendar že enkrat sami gospodje in bodo kaznovali nesposobne in strahopetce ter oteli republiko. In čim se je trudil razumeti, je njegov mirni obraz nekega kmeta temel od naraščajoče žalosti.

"O ne! Ne, mali moj, če gre za takšno reč, ne ostanem... Moj stotnik mi je ukazal iti z mojim moštvom v Vaugirard, in tjakaj pojdem. Pa če bi bila tam sama strela božja,

vseeno bi šel. To je naravno, sam moraš čutiti."

Zasmejal se je s smehom, polnim preprostosti, nato je dodal:

"Ampak ti pojdeš z nami."

Toda Maurice je s kretinjo srditoga ogorčenja izpustil njegove roke. In obadva sta stala nekaj trenutkov drug drugemu nasproti, ta ves iz sebe, obseden od blaznosti, ki je tirala s seboj ves Pariz, od te oddale zanešene bolezni, teh zlih kalj razpada, nastalih pod zadnjo vladu — oni pa krepak v svojem zdravem razumu in svoji nevednosti, in še zdrav, ker je odrasel zase, v deželi dela in varčnosti. In vendar sta bila obadva brata, družila jih je trdna vez, in bilo je, kakor da se nekaj utrgalo, ko jih je razdružila nenadna gneča.

"Do svidenja, Maurice!"

"Do svidenja, Jean!"

Polk pehote, 79. polk, je v sklenjenj masi stopil iz sosrednje ulice in vrgel množico na občestne hodnike. Zopet se je začulo kričanje, toda nihče si ni upal zapirati ceste vojakom, ki so jih častniki bodrili. In tako osvobojen, je mogel mali oddelek 124. polka za njimi; ne da bi ga kdo zadrževal.

"Do svidenja, Jean!"

"Do svidenja, Maurice!"

Pozdravila sta se še z roko; pokoravala sta se nasilnosti usode, ki jih je ločila, srce pa je bilo drugemu drugega polno.

Drugo jutro, sredi nenavadnih dogodkov, ki so sledili drug za drugim, Maurice ni več mislil na to. Dne 19. marca se je prebudil Pariz brez vlade, bolj presenečen nego prestrašen, ko je izvedel, kakšna burna panika da je ponoči pregnala armado, urade in ministre v Versailles; in ker je bilo tisto marčevno nedeljo krastno vreme, se je Pariz mirno podaj na cesto, da si ogleda barikade. Velik bel oglas osrednjega odbora, ki je klical narod k občinskim volitvam, se

Protect Against VITAMIN DEFICIENCY With

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule furnishes the full basic daily quantity of five vitamins whose requirements in human nutrition have been established.

You can't buy better vitamins no matter what you pay for them. One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules are guaranteed to be full potency, as shown on the label.

Make One-A-Day your Buy Word for vitamins. Get them at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

je zdel zelo pameten. Čudili so se samo, da ga vidijo podpisane z neznanimi imeni. To je bila zarja komune, Pariz proti Versailles-u, v svojem srdu nad tem, kar je moral pretrpeti, in v svojem sumu, ki ga je mučil brez preneha. Sicer pa je vladala popolna anarhija, vršila se je borba županov z Osrednjim odborom, župani so se zaman trudili za spravo, odbor pa, ki še ni bil čisto gotov, da ima na svoji strani vso združeno narodno gardo, je še nadalje skromno zahteval samo občinskih svobod.

Streli, ki so padli na udeležence mirne manifestacije na Vendomskem trgu, in tistih par žrtvih, ki so s svojo krvjo pordečile tlak, je vrglo po mestu prvi drget strahovlade. In dočim so zmagovali uporniki zaključno zasedali vsa ministertva in javne urade, je vladala v Versailles-u sila velik strah. Vlada je hitela zbirati zadostnih vojaških sil, da bi mogla odbiti bližnji napad, ki se ga je nadejala. V naglici je pozvala najboljšo četo severne in loirske armade, in deset dni je zadoščalo, da se je zbralo blizu osemdeset tisoč mož, in zupanje se je vrnilo tako naglo, da sta dne 2. aprila dve diviziji otvorili sovražnosti in vneli zaveznikom Puteaux in Courbevoje.

In šele drugi dan, ko je Maurice s svojim bataljonom odhajal na zavetje Versailles-a, je v mrzlici svojih burnih spominov zagledal pred seboj žalostno sliko Jeana, ko mu je klical "Do svidenja" Napad Versaillesev je navdal narodno gardo z osuplostjo in ogorčenjem. Tri kolone, svojih petdeset tisoč mož, so se usule zarana preko Bougivala in Meudona, da se polaste monarhistovskega narodnega zbora in morilca Thiersa. To je bil tisti hudourni izpad, ki so ga tako goreče zahtevali za časa oblege, in Maurice se je vpraševal, kje bo videl Jeana, če ne morda med mrtvim tam doli na bojišču. Toda nered je prišel prekmalu; njegov bataljon je jedva prihajal na planoto Des Bergeres, po Rueilski cesti, ko so nenadoma udarile granate, izstreljene na Mont-Valerien-u. Vse je ostrmel; nekateri so menili, da je utrdba zasekana od tovarišev, drugi so pravili, da se je poveljnik zavezal, da ne bo streljal. In blazna groza se je polastila moštva, bataljoni so se zmedili ter se v galopu vrnili v Pariz, dočim je bil prvi del kolone v Rueil zajet in obkoljen od generala Vinoy-a ter pobit do zadnjega.

Maurice, ki je ušel klanju, ves drhteč od bojne razburjenosti, je čutil odslej le še sovražstvo do te lažrve vlade re-

da in zakonitosti, ki je — poražena ob slehernem spopadu s Prusi — našla svoj pogum šele takrat, ko je bilo treba premagati Pariz. Nemške čete so stale še vedno v bližini, od Pariza do Charentona, ter so pristostvovala tej krasni igri narodovega pogona. In v mrklem popadu besne uničevalnosti, ki ga je zagrabila, je odobral vse prve nasilnosti: zgradbo barikad, zapirajočih ceste in trge, aretacijo talnikov, nadškofa, duhovnikov in bivših uradnikov. Že so se pričniale okrutnosti na obeh straneh: Versailles je streljal jetnike, Pariz pa je velel, da za glavo slehernega svojih bojnikov vzame tri glave svojih talnikov.

In tisto malce razuma, ki je ostajalo Mauriceu po tolikih prestresljivih dogodkih in tolikem uničevanju, je izginito v burji gneva, ki je vejal od vseh strani. Komuna se mu je zdela maščevalka pretrpljenih sramote, osvoboditeljica, prinašajoča železo in ogenj očiščenja. Vse to mu ni stalo bogvekak jasno pred duhom; učenj človeka v njem si je budil samo klasične spomine o svobodnih, zmagovitih mestih in o

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko
brzopjavimo na vse kraje
Andy, Albin in Fred Thomas
(Tomc), lastniki
15800 Waterloo Rd. - IV 1-3200

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in pohoštvo.

IVanhoa 1-4221
18115 NEFF ROAD

Cesen Painting and Decorating

1075 E. 61 St.

Cleveland 3, Ohio

NOTRANJE IN ZUNANJE
BARVANJE HIŠ

AUGUST CESEN: EN 1-2268
JOHN CESEN: EN 1-6968

Mi pripravimo ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

ČE KUPUJETE ALI PRODAJATE

zemljišče ali trgovino,

se zglasite pri nas

Tisovec Realty Realtor

1366 Marquette Rd.

ENdicott 1-4936

(Tue.—X)

zaveznistvih bogatih dežel, ki so vsiljevale svetu svoje zakone.

(Dalje prihodnjč).

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 56. leto

Članstvo 42,000
Premoženje nad \$7,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hočeš dobro sebi in svojem dragim, zavaraj se pri najboljši, najstarejši in nadosolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in enomirostnosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; stroške na takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močeno in bogate katoliške podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za poljanila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrabi na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali na nas:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

1888

1948

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI DRAGE SOPROGE
IN SKRBNJE MATERE

Mary Lach

ki je zaspala v Gospodu dne 6. marca 1948.

Dve leti v hladnem grobu
draga mati in soproga spliš
Z Bogom! nam srce ponavlja,
kjer počivaš tamkaj Ti.

Večni Bog Ti daj plačilo
pa sladko spi in se spočij
za vse kar storila si za nas,
tam v grobu na Kalvariji.

Bog daj, da enkrat na desni
se vsi skupaj snidemo:
ko bo konec vseh bridkosti,
ko napočil bo vstajenja dan.

Žalujoči ostali:

JOHN LACH, ST., soprog;

JOHN ML., sin;

SOPHIE, poročena BARAGA, AGNES in MARY, hčere;

STANLEY BARAGA, zet;

VNUKINJE.

Cleveland, O., 7. marca 1950.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Berite roman, ki vzbuja zanimanje povsod, kjer žive Slovenci!

"TA ROMAN BI MORALI BRATI VSI SLOVENC!"

soglašajo narodni voditelji kot škof dr. Rožman,
pesnik Ivan Zorman, pisatelj Karel Mauser in drugi
odlični možje, pa tudi preprosti čitatelji

Knjiga obsega 274 strani, je trdo vezana z lepo naslovno sliko (na levi) in stane \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti izven mej U.S.A. \$3.50. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

IVAN JONTEZ,
1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O.

Naprodaj tudi pri tvrdkah:

GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.

STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

IVAN JONTEZ

V BLAG SPOMIN

SEDME OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN NEPOZABLJENE SOPROGE IN MATERE

Mary Skodlar

ki je nas za vedno zapustila dne 7. marca 1943.

Seem let je že poteklo, kar zapustila si svoje drage v naših sreih vlada žalost, ko spomin na Tebe budimo, Večni Bog Ti daj plačilo, spavaj v grobu zdaj sladko.

Žalujoči ostali:

FRANK, soprog;
FRANK in EDWARD, sinova;
FRANCES, hči.

Cleveland, O., 7. marca 1950.

